

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 1722 van 14 september 2007
in de zaak X/ IVde kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 20 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. LETEN en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 februari 2007 het Rijk binnen en diende op 26 februari 2007 een asielaanvraag in. Op 12 juli 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van de provincie Nangarhar afkomstig te zijn. U bent Pashtoun van origine. U bent gehuwd en heeft twee kinderen. Op 16/05/1380 (Afghaanse kalender, komt overeen met 7 augustus 2001) werd u lid van Hezb-i Islami. Op 15/05/1384 (6 augustus 2005) kreeg u van de partij de opdracht leden aan te trekken in uw district Hesarak. U deed dit samen met een vriend, X genaamd. Op 20/10/1385 (10 januari 2007) kreeg u een brief van de partij. U werd opgeroepen het stamhoofd van de Ghaljai, X, te benaderen. In de 11e maand van 1385 (januari 2007) ging u samen met X naar het huis van deze man. U kon hem overtuigen lid te worden van uw partij. Twee dagen later werden u en X bij u thuis door soldaten belaagd. X probeerde te vluchten en werd doodgeschoten. U werd gearresteerd en mishandeld. Te voet werd u naar het dorp Torakhiel gebracht van waaruit het met een voertuig verder ging naar de hoofdplaats van het district, Ragma. U werd er ergens in een kamer opgesloten en ondervraagd. U moest zeggen wie en waar de andere leden van uw partij waren, door wie jullie werden gesteund en dergelijke meer. U vermoedt dat u verraden werd door X. Enkele nachten nadien kwam uw vader met een politieagent. U werd vrijgelaten en kon terugkeren naar uw dorp, meer bepaald naar het huis van uw oom. Uw vader vertelde u hoe hij het districtshoofd X had betaald voor uw vrijlating maar dat deze wel had geëist dat u Afghanistan onmiddellijk zou verlaten. U vertrok met uw vader naar Turkham en van daar te voet verder naar Peshawar. Uw vader had daar een vriend die op zijn beurt een smokkelaar kende die u naar Europa kon brengen. U reisde ondermeer via Pakistan, de VAE en Rusland naar Europa. Op 18 februari 2007 kwam u in België aan. Op 26 februari 2007 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties."*

Ten gronde.

1. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).
2. Identiteit en nationaliteit.
 1. Verzoeker bewijst zijn identiteit en nationaliteit niet aan de hand van originele documenten. Verzoeker stelt voor de DVZ dat hij enkel een taskara had, maar dat hij die heeft *"achtergelaten in Afghanistan"* en toont geen nationaal paspoort of enig ander document dat als paspoort dient (gehoor DVZ p. 5, nr. 17-20). In een later verhoor legt verzoeker een kopie neer van een teskara (*"overtuigingsstuk nr. 1"* inventaris der overtuigingsstukken). Gevraagd *"wie heeft uw taskara bewerkt*

tot miniformaat", antwoordt hij dat het wel degelijk een officieel document is, en *"met toestemming van de overheid"* (gehoor CGVS p. 3). Daar een kopie van identiteitsdocumenten gemakkelijk te vervalsen / na te maken is door allerlei knip- en plakwerk, hecht de Raad aan dit document op zich geen geloof. Bovendien heeft verzoeker geen aannemelijke verklaring waarom de kopie van de teskara op miniformaat is. Daarenboven heeft verzoeker ook geen aannemelijke verklaring waarom hij bij de DVZ de teskara niet kon overleggen. Hierdoor wordt verzoekers geloofwaardigheid aangetast. Verzoeker bewijst zijn identiteit niet.

2. Verzoeker stelt dat hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar, en zijn asielrelaas is geografisch gesitueerd in zijn district Hesarak. De bestreden beslissing stelt: *"Zo ontkende u aanvankelijk dat er provincies grenzen aan Hisarak (CGVS, p.4). Uit de informatie blijkt echter dat zowel de provincies Laghman, Kabul en Paktya grenzen aan Hisarak. U noemde verder wel de provincie Logar maar u meende dat het district Azra tot de provincie Logar behoort, wat opnieuw niet met de werkelijkheid strookt. U meende ten onrechte dat Khogyani, Mamakhiel en Papatyawad districten zijn die grenzen aan Hisarak (CGVS, p.4). Toen het Commissariaat-generaal u vroeg wie de gouverneur is van Nangarhar, antwoordde u aanvankelijk dat dit Said Abdul Raqib is (CGVS, p.5). Even later meende u dan weer dat niet Raqib maar Sherzai de gouverneur is van Nangarhar. Op de vraag wie Raqib dan wel is, antwoordde u dat hij de burgemeester is van een stad al wist u niet van welke stad (CGVS, p.8). U had verder geen idee wie gouverneur was van Nangarhar tijdens het regime van de Taliban (CGVS, p.5). Verder bleek uit uw verklaringen dat u Hazrat Ali, die volgens de info het grootste deel van Nangarhar onder zijn controle heeft, niet kende (CGVS, p.7)."*
1. Verzoeker stelt hierover niets in het wat betreft de middelen overigens erg summiere verzoekschrift. In het feitenrelaas (zie ad 1. Retroacten) beweert verzoeker weliswaar *"concluant is geboren en getogen in Afghanistan"*, maar weerlegt de motivering niet van de bestreden beslissing.
2. Verzoeker had, zeker gelet op zijn beroep als *"leerkracht wiskunde aan de school M.E. (basisschool) te Hesarak"* (gehoor DVZ p. 7, nr. 36), gedetailleerdere informatie dienen te geven op geografisch en politiek vlak. Verzoeker heeft geen aannemelijke verklaring voor dit gebrek aan elementaire kennis. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoekers identiteit en nationaliteit. Aangezien, hoe dan ook, verzoekers vrees en oorzaken daarvan geografisch gesitueerd zijn in deze regio, kan er geen geloof gehecht worden aan verzoekers asielrelaas.
3. Het krantenartikel is een kopie, en daar een kopie gemakkelijk te vervalsen is door knip- en plakwerk, kan er hieraan op zich geen geloof gehecht worden. Bovendien bewijst verzoeker zijn identiteit niet, zodat het niet mogelijk is om te bepalen of hij de persoon is die erin vermeld staat. De andere documenten kunnen de Raad niet in een andere zin doen besluiten.
1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming.

1. Gelet op boven vermelde redenen kan er geen geloof gehecht worden aan verzoekers identiteit en geografische afkomst uit vernoemde provincie. Verzoeker spreekt weliswaar een taal die ook in Afghanistan gesproken wordt, maar aangezien deze taal ook in Pakistan wordt gesproken, is dit op zich geen bewijs van nationaliteit.
2. Verzoekers verklaringen kunnen bovendien niet gekaderd worden in de Afghaanse maatschappij, zeker gezien het feit dat hij verklaart een leerkracht te zijn. Zo is zijn kennis van de Hezb-i-Islami vaag en ontoereikend. Verzoeker diende te weten waar "zijn" leider Hekmatyar naartoe ging toen de Taliban de macht veroverden. Hij had als Afghaanse leerkracht ook een accuraat antwoord dienen te geven over de coalitievorming tussen de Hezb-i Islam en de Taliban. Hij had als Afghaanse leerkracht bovendien niet geantwoord dat de Hezb-i Islam louter op een vreedevolle manier haar doelstellingen nastreeft. Gelet op deze redenen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Afghanistan.
3. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend en zeven door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. AUGUSTEYNS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. AUGUSTEYNS.

K. DECLERCK.